

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost jest odůvodněna, pokud vytýká, že soud dospěl vadným způsobem ke zjištění, že obžalovaný svým výrokem popuzoval k zášti proti židům pro jejich rasu, nedbaje toho, že výrok podle doslovu »Kauft nicht bei dem Saujuden« i podle výslovného svědectví W-ova byl zřejmě adresován jednotlivci, W-ovi, a že tedy jím obžalovaný veřejně popuzoval proti jednotlivci k bojkotu pro jeho rasu, tedy k nepřátelskému činu ve smyslu čís. 4 § 14 zák. na ochr. rep. Tato vada rozsudku týká se okolnosti rozhodné, poněvadž jen na základě formálně bezvadného zjištění smyslu závadného výroku bude lze správně rozhodnouti, zda jde o skutkovou podstatu přečinu podle čís. 3 či o přečin podle čís. 4 § 14 zákona na ochr. rep. po případě o pouhý soukromozáložní delikt podle § 496 tr. zák.

Čís. 3857.

Předmětem poměru komisionářského mohou býti věci zastupitelné i nezastupitelné, zužitelné (spotřebitelné) i nezužitelné (nespotřebitelné).

Jde o zpronevěru, naložil-li komisionář s výtěžkem za prodané zboží jinak než jeho odevzdáním komitentovi.

K založení komisionářského poměru stačí po případě přijetí bez námitek faktur, v nichž bylo zboží označeno výslovně jako zboží komisionární, nikoliv však, obsahují-li faktury dodatky, které nelze beze všeho uvést v soulad s pojmem zboží komisionárního. Nepozastavené přijetí faktur takového obsahu nemůže o sobě založiti komisionářský poměr, nýbrž musí zaslání faktury předcházeti úmluva o tom, že zboží bylo dodáno a přijato jako komisionární.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1930, Zm II 362/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Opavě ze dne 16. listopadu 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem zpronevěry podle § 461 (183) tr. zák.. Zároveň se usnesl nejvyšší soud jako soud zrušovací v zasedání neveřejném, že se podle § 362 odst. 1 tr. ř. nařizuje mimořádná obnova ve prospěch obžalovaného; rozsudek odsuzující tohoto obžalovaného pro přestupek zpronevěry podle § 461 tr. zák. se zrušuje ve výroku o vině na tomto přestupku, jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích souvisejících a věc se vrací nalézacímu soudu, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost namítá, že rozsudek zneužívá podstatu komisionářského poměru, který prý může býti smluven jen ohledně zboží, pro-

dávaného »v určitých jednotkách (in gewissen Einheiten)«, nikoliv u kávy, která se prodává ve kvantech zcela nepatrných, a u předmětů spotřebních vůbec. V podstatě jde tu o námitku, že poměr komisionářský je vyloučen ohledně věcí zastupitelných vůbec a ohledně věcí zužitelných zvlášť. Námitce nelze přiznati oprávnění, neboť trestní zákon, který v §§ 181 a 183 označuje za předmět zpronevěry jen všeobecně »statek« někomu svěřený, nečiní rozdílu mezi věcmi zastupitelnými a nezastupitelnými, pokud se týče zužitelnými (spotřebitelnými) a nezužitelnými (nespotřebitelnými) tak, že předmětem poměru komisionářského a věcí svěřenou mohou býti i věci tohoto druhu. Podstatou obchodu komisionářského jest arci prodej zboží daného do komise komisionářem tak, že prodej o sobě nemůže naplniti zákonný pojem »zadržení za sebou« nebo »přivlastnění si« zboží; o zpronevěru jde tu teprve, naložil-li komisionář s výtěžkem za ně strženým jinak, než jeho odevzdáním komitentovi. O obžalovaném rozsudek zjišťuje způsobem zmateční stížností vůbec nenapadeným, že výtěžku za komisionární zboží ve fakturované výši 672 Kč a 216 Kč J-ovi neodvedl, nýbrž si jej ponechal, tudíž podle rozsudkového výroku jej za sebou zadržel a si přivlastnil. Toto zjištění opravňovalo nalézací soud ve spojení s dalšími skutkovými zjištěními rozsudkovými k závěru, že si obžalovaný byl i vědom bezprávnosti svého jednání, že tedy jeho čin zakládá i subjektivní skutkovou podstatu přestupku zpronevěry.

Při poradě o zmateční stížnosti vznikly však zrušovacímu soudu závažné pochybnosti o správnosti skutečností položených za základ výroku odsuzujícímu obžalovaného pro přestupek zpronevěry. Předasláno budiž, že zrušovací soud zastává v podstatě názor, že přijetí faktury označené doložkou »komisionární zboží« bez námitky, může po případě ve spojení s jinými počiny, poukazujícími na souhlas příjemce s onou doložkou, založiti mezi stranami komisionářský poměr a výhradu vlastnictví ke zboží pro dodavatele. Stěžovatelem předložená faktura, označená v záhlaví jako dodací list o komisionárním zboží, vykazuje však dodatky, které nelze beze všeho uvésti v soulad s pojmem zboží komisionárního. Jde o doložky: »splatno ihned po dodání«, (tedy nikoliv až po prodeji zboží), požadování bankovních debetních úroků z účtované ceny zboží« a o doložku »splatnosti a žalovatelnosti«. Nepozastavené přijetí faktury takového obsahu nemůže o sobě založiti komisionářský poměr mezi stranami, nýbrž v takovém případě musí zaslání faktury předcházení úmluva, která prokazuje vzájemný souhlas obou stran, že zboží bylo dodáno a přijato jako komisionární.

Čís. 3858.

Je tu příčinná souvislost mezi jednáním (opomenutím) pachatelovým a smrtí, i když přímý výsledek jednání (opomenutí) je jen zranění o sobě nikoliv smrtelné, jež však ve spojitosti s osobní povahou zraněného zhoršením jeho již před úrazem nikoli bezvadného tělesného stavu způsobuje smrt.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1930, Zm II 302/29.)